

ЮРТ РАВНАҚИ, ХАЛҚ ФАРОВОНЛИГИГА МУНОСИБ ҲИССА ҚУШАЙЛИК!

Ўзбекистон Республикаси Қишлоқ хўжалиги ходимлари кунига бағишиланган тантанали маросимда иштирок этган аграр соҳа вакилларининг республикамиз миришкор дехқонлари,

фермерлари ва соҳа ходимларига

МУРОЖААТИ

Қадрли хамкаслар, қишлоқ хўжалиги соҳасида меҳнат қилаётган миришкорлар!

Малакатимиз тарихида илк бор Президентимизнинг шахсан ташаббуси билан барчамиз Қишлоқ хўжалиги ходимлари кунини катта тантаналар ва кўтарикилик билан нишонладик. Пойтахтимиздан бошлаб, мамлакатимизнинг энг чекка ҳудудларигача шоду хуррамлик билан “Хосил байрами” бўлиб ўтди. Дехқону боғонлар, чорвадору мироблар, хуллас, аграр соҳанинг барча меҳнаткашларига юксак иззат-икромлар кўрсатилди. Бундай шараф ҳаммамизнинг кўнглимига фахр-ифтихор бағишишлайди, албатта.

Зеро, тинч-осуда юртга, дастурхони тўкин-сочин элга байрамлар, шодиёналар ярашади. Ҳолбуки, БМТнинг Озиқ-овқат ва қишлоқ хўжалиги ташкилоти - ФАО маълумотларига кўра, дунё ахолисининг 800 млн.дан кўпроғи тўйиб овқатланмай, оч-нахор ҳаёт кечирмоқда. Сайёрамизнинг турли бурчакларида бўлаётган ўзаро урушлар, юз бераётган табиий оғатлар хам минг-минглаб одамлар қисматини аянчли аҳволга солмоқда. Ана шулар ҳақида ўйлар эканмиз, фаровон юртда яшаётганимиздан шукроналар қиласиз, эл-юрт равнақи йўлидаги камтарона меҳнатимиздан фахрланамиз.

Қишлоқ хўжалиги ходимларини, айниқса фермерлик ҳаракатини Президентимиз ҳамиша кўллаб-кувватлаб келганлар. Бир пайтлар бу соҳанинг келажагига шубҳа билан қараган айrim одамларнинг фикрига карамасдан, катъий туриб қанчалик қийин бўлмасин фермерлик фаолиятини ҳимоя қилиб, уларга ишонч билдирганликининг меваси сифатида фермерлик ҳаракати иқтисодиётнинг етакчи бўғинига айланди.

Азиз дўстлар!

Давлатимиз раҳбари Қишлоқ хўжалиги ходимлари кунига бағишиланган тантанали маросимда сўзлаган нутқидаги “Бу соҳанинг меҳнати қанчалик шарафли, нони эса, қанчалик тотли ва ширин эканлигини барчамиз яхши биламиз. Дехқон бу-хайётнинг бақувват устуни, тирикликнинг мустаҳкам таянчи десак хеч кандай муболаға бўлмайди”, деган сўzlари орқали бизга нисбатан ўзининг чексиз ҳурмат ва эҳтироми билан, кўнглимишни тоғ қадар юксалтирган бўлса. Келгусида олдимиизда турган долзарб вазифалар ва уларни амалга ошириш йўллари, фолиятимиздаги хато ва камчиликларни бартараф этиш чора-тадбирлари хусусидаги дастурий топшириклари у биз соҳа ҳодимларини янги мэрраларга ундовчи даъват бўлди.

Давлатимиз раҳбари қайд этганидек, бизнинг муаммоларимизни ҳеч ким четдан келиб ҳал қилиб бермайди, хато ва камчиликларимизни кўрсатмайди.

Шунинг учун, ўз фаолиятимизни танқидий-таҳлилий равишда қайта кўриб чиқиб, нуқсон ва камчиликларни аниқлаб, уларни бартараф этиш, ишга солинмаган имкониятлардан самарали фойдаланиш чора-тадбирларини кўрмоғимиз керак.

Азалдан ота-боболаримиз ерни, сувни қадрлаб келганки, бу хислат ҳалқимиз қон-қонига сингиб, миллий қадрият даражасига кўтарилиган. Лекин, аждодларимиз йиллар давомида иззат-икром кўрмай, юрагида армон ва ситамлар билан яшаб ўтдилар. Чунки, асл дехқон бўлса-да, уларга ерга эгалик қилиш ҳуқуқи берилмай келди.

Ўтмишга назар ташлайдиган бўлсак, ота-боболаримиз йил давомида захмат чекиб /х/есил этишириб косаси оқармаган. Истиқлолгача дехқонларимиз асосан пахта этиширишга мажбур этилди. Кечаю кундуз меҳнат қилиб, рағбат ўрнига тухматга қолиб, “пахта иши” деган соҳта айлов билан кийноққа солинган ва жазоланган.

Пахта ва ғалла асосий экин сифатида колаверди. Уларнинг ўрнида қисман бўлса-да сердаромад экинлар экишга жазм этмадик. Бу хол бугун ўтмишга айланди.

Эндиликда давлатимиз раҳбари унумсиз, паст ҳосилли ерларда пахта ва ғалла ўрнига тупрок-иклим шароитига мос келувчи сердаромад, серхосил, дунё тажрибасида синовдан ўтган экин ва мева-сабзавотларни жойлаштириш, ғалладан бўшаган майдонларда хохлаганча бозорбоп, экспортбоп тақоририй экинлар экишга даъват қилиб турган бир пайтда, иқорор бўлайлик, биз бу имкониятлардан фойдаланмай ўта сусткашликка йул куймоқдамиз.

Ҳар бир фасл ўз муддатида келадиган диёrimизда бор-йўғи бир марта ҳосил олиш бу ўзбек дехқонига хос эмас. Шу боис, олтинга тенг ер майдонларимизда йилига 2-3 марта ҳосил олиш ҳар бир дехқоннинг халқимиз олдидағи бурчига айланмоғи даркор.

Бу борадаги фаолиятимизга холисона назар ташласак, ерларимиз унумдорлигини ошириш, ундан самарали фойдаланиш, ҳар қаричини асраб- авайлашга панжа орасидан қараб келаётганимиз ҳам айни ҳақиқат.

Хурматли соҳа фидойилари!

Тириклик манбаи бўлган ер умумхалқ бойлигидир. У халқа хизмат қилиши керак. Уни ўз манфаати йўлида сотишга, талон-тарож қилишга хеч кимнинг ҳаққи йўқ.

Сафимизда ерларни сотаётган ҳамкасларимизнинг борлиги биз учун иснод эканлигини афсус билан тан олмоғимиз лозим. Ерни қадрламаган, унга меҳри бўлмаган фермернинг қандай қилиб ишида унум, ҳосилида барака бўлиши мумкин?

Президентимиз таъкидлаганидек, ерни эъзозлайдиган, сувни қадрига етадиган, ўз техникаси, иш қуроллари бўлган, натижадорликни мақсад қилиб олиб, фақат даромадга ишлайдиган инсонгина келажак фермери бўла олади. Биз бу жараёнда фермерлик ҳаракати қонунларига ўзгартириш киритилиши тарафдоримиз.

Маълумки, ҳар юртнинг ўз рамзий дарахтлари бор. Тарихдан маълумки, тут оғир даврларда ота-боболаримизга егулик булган. Барги эса Буюк ипак йулининг шаклланишига асос яратган ипакчиликнинг озуқа манбаи бўлиб хизмат қилган.

Лекин, кейинги йилларда тутларни беаёв кесиб, ўтин қилиб ёқдик. Оқибатда жабрини ўзимиз кўряпмиз. Шунинг учун ота-боболаримиздан қолган меросни тиклаб, экин майдонларимиз четларига тутлар экайлик. Токи, далаларимизни тут дарахтлари ўраб турсин. Зааркунанда хашаротларни чақирадиган асосий ерларимизга соя берадиган дарахтларни экиш ҳар жихатдан заарли эканлигини тарғибот қилайлик.

“Фермерликни касб қилдингми, даромад олишинг шарт!”, деган шиорни иш жараёнимиз мезонига айлантириб, меҳнат қилишимиз учун барча имкониятлар етарли.

Таасуфки, бугунги кунда табаррук тупроқни сақлаш, унинг унумдорлигини ошириш борасида маҳаллий ўғит, турли озуқага бой чиқиндилардан фойдаланиш, шарбат усулида суғориш каби оддий, бажарса бўладиган агротехник тадбирларга риоя қилмаяпмиз. Ариқлар ва зовурларни тозалаш ишларида фақат техникага суняниб қолганмиз. Кўлда ариқ ва зовурларни тозалаш мутлақо эътибордан четда қолмоқда. Натижада ерларимизнинг мелиоратив ҳолати ёмонлашишига барчамиз сабабчи бўлиб қолаяпмиз.

Тасаввур килинг-а, ота-боболаримиз ариқ-зовурларни ёни ва тагини қандоқ кесиб тарашлаб, сипсиллиқ қилиб тозалашарди. Ундан оққан сув ҳам яйраб оқарди, исроф бўлмай деярли тўлалигича далага тараларди. Бу йўл билан экин майдонига ариқ-зовурда қолиб кетган ҳар хил чиқинди-ю кучсизланган, заарланган тупроқ етиб бормайди. Аксинча, бундай тозаланган ариқ-зовур орқали ерни унумдор тупроқ билан тўйдириш мумкин бўлади. Асл дехқон дала четидан, фойдаланилмаётган жой ҳисобидан ерга ер қўшади.

Олимлар, зиёлилар билан ҳамкорлик йўлга қўйилмаганлиги, таваккалчилик асосида дехқончилик қилиш пировардида ўз чўнтағимизга зарар бўлаётганини ҳам инкор этаолмаймиз. Энди фермерми, сувчими, ирригаторми ёки шу соҳанинг олими бўладими замон билан хамнафас қадам ташлаши учун ўз устида тинимсиз ишлаб, касбий малакасини ошириб бориши, энг асосийси

соҳага оид китобларни ўқиб, ўрганиб боришини замоннинг ўзи тақозо этмокда.

Холисона иқрор бўлайлик, қайси фермер илм ва амални уйғунлаштириш мақсадида олимлар билан ҳамкорлик қилмоқда ёки хорижнинг қандай илғор тажрибасини кўллаяпти?

Ваҳоланки, Хитой, Жанубий Корея, Индонизия, Ветънам каби кўплаб давлатларда шаклланган ибратли тажрибалар, ўзини оқлаётган, сердаромад тармоқлар жуда кўп. Биз мавжуд имконият ва салоҳият нуқтаи назаридан улардан каммизим?

Тўғрисини айтганда, олимларимизнинг аксарият тадқиқотлари, яратган янгиликлари, агротехникага оид билимлари ё бизнинг, ё олимларимизнинг ташаббусизлиги боис далагача етиб келмаяпти ва ўз фойдасини бермаяпти.

Қадрли касбдошлар!

Мамлакатимизда сув миқдори чекланганлиги, айни шу сабабли ерларни кенгайтириш имконияти йуқлигини Президентимиз алоҳида таъкидлаб, барчамизни ерни севишга, уни эъзозлашга, сувнинг ҳар томчисини қадрлашга даъват килди. Ҳаммамизга маълумки, юртимизда сұғориладиган ерларнинг 45 фоизи оқар сув манбаларидан, 55 фоизи эса насослар ва тик қудуқлар орқали сув билан таъминланади. Бугун Ўзбекистонда бир куб сувнинг таннархи 40,3 сүмга тушмоқда. Қолаверса, ҳар йили давлатимиз томонидан ирригация ва мелиорация тадбирлари учун ўртacha 2,3 трлн. сўм маблағ сарфланмоқда. Энди айтингчи, қай биримиз сувдан фойдаланганлик учун неча сўм тўладик?

Давлатимиз раҳбари келгусида бу тадбирлар учун маблағни икки барорбар оширамиз, деб таъкидлади. Биз эса бунга жавобан етиштириётган ҳосилимизни, ишлаб чиқараётган маҳсулотларимизни камида икки баробар оширишимиз керак. Бунинг учун эса, аввало, сув ва ресурс тежовчи, интенсив технологияларни иш жараёнимизга жадал жорий қилишимиз талаб этилади.

Бугун замон шиддат билан ўзгармоқда. Агар Юртбошимиз томонидан олдимизга қўйилган вазифаларни бугун биз уддаламасак, эртага навқирон ёшларимиз албатта, уддалайди.

Токи тажрибамиз бой, малакамиз юқори бўлса ҳам, замон билан ҳамнафас бўла олмасак, замонавий фикрлайдиган, ишлайдиган ёшларга ўрнимизни вақти-соатидан олдинроқ бўшатиб беришга мажбур бўламиз. Зотан, Юртбошимиз “Келажак бугундан бошланади” дея айтганларида, ҳалкимиз яхши ҳаётни кутиб эмас, яхши ҳаётнинг ўзида яшаш истагини назарда тутмокда.

Чорвачилик, паррандачилик, балиқчилик, асаларичилик тармоқлари ривожи хусусида ҳам эътиборга молик ютуқларимиз билан мақтана олмаймиз. Бу тармоқлар равнақи йўлидаги ишларимизни тизимли равишда юқори суратларда йўлга қўймоғимиз замон талабидир.

Илғор технологияларни қўллаган ҳолда, тармоқни ривожлантиришимиздан ташқари, ҳар бир фермернинг даласи бошида кичик бўлса-да балиқчиликка мос сув ҳавзаси, камида эллик бош товуғи, ўзига мос иссиқхонаси, ҳеч бўлмаганда беш қути асалариси, ишчи-хизматчилар учун шинамгина дала шийпони, хатто у ерда ўзбекона тандири бўлиши аввало моддий, қолаверса маънавий жиҳатдан ҳам кони фойда эмасми?

Эндиликда, ҳаммамиз ўз далаларимиз этагига бориб, дала четларига эътибор берайлик, мавжуд ҳолатни синчиклаб кўздан кечириб, қайта ўрганийлик. Наҳотки ўзимиз, оиласиз, ишчи-хизматчиларимиз учун керак бўлган бундай ишларни Юртбошимиз белгилаб берсаю, ижроси фақат бизнинг манфаатимизга хизмат килишини тушунмасак.

Тан олайлик, орамиздаги боқиманда фермерларга бефарқ қараймиз, уларнинг салбий ишларидан кўз юмамиз, уларга амалий ёрдам кўрсатмаймиз. Шунингдек, тажрибали, омилкор бўла туриб, тажрибаси камроқ бўлган фермерларни қўллаб-қувватламаймиз. Ахир сафимизда 12 мингдан ортик ёш фермерларимиз мавжуд, улар сафи йил сайин кенгаймоқда.

Барча камчиликларимиз-нуқсонларимиз, бефарқлигимиз, сусткашлигимиз, эътиборсизлигимиз хусусида Юртбошимизнинг бизнинг мафаатимизни кўзлаб берган топшириқлари замираida яна ва яна фақат ўзимизнинг манфаатимиз мужассам эканлигини юракдан хис қилайлик.

Қадимдан дехқон аҳли элда эъзозланиб, ижодкорлар асарларида олқишиланиб, мадҳ этиб келинган. Ҳозир ҳам шоир-ёзувчиларимиз шеъру достонларида, ҳикоя ва қиссаларида бу қасб соҳиблари юксак даражада тараннум этилади. Мана шу хурмат-эътиборга лойиқ бўлиш учун ўз соҳамизда ташабbus ва интилишларимиз, натижадор ишларимиз билан шахдам ҳаракат қилмоғимиз керак.

Президентимизнинг мазкур нутқи ҳар биримиз учун дастуриламал бўлиб, унда белгилаб берилган вазифаларни сидқидилдан адо этсак, ғайрат кўрсатсак, эзгу ишларимизда унум, ҳосилимизда барака бўлади.

Бунинг учун эса, хозирданоқ кейинги йил ҳосили учун ҳар биримиз ишимизни пухта режалаштирайлик. Соҳа олимлари фикри, тавсияларига қатъий риоя қилган ҳолда, илғор технологияларни жорий қилиб, ишлаб чиқарадиган маҳсулотимиз сифат ва миқдорини ўсишини таъминлайлик. Ушбу улуғвор ишларни амалга оширишда фермер, дехқон хўжаликлари ва томарқа ер эгаларига, қишлоқ хўжалигининг барча ходимларига куч-қувват, шижаат, сиҳат саломатлик ва омадлар тилаймиз.

Қишлоқ хўжалиги ходимлари кунига бағишиланган
тантанали маросим иштирокчилари.

2018-01-08 10:46:20